

Etica Profesionala

Acest **curs** prezinta **Etica Profesionala**.

In acest PDF poti vizualiza cuprinsul si bibliografia (daca sunt disponibile) si aproximativ doua pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site contine un fisier, intr-un numar total de **7 pagini**.

Fisierele documentului original au urmatoarele extensii: pdf.

Extras

Functionarii publici, politicieni sunt ei însisi cetateni. Ei reflecta valorile societatii în care traiesc si sunt chemati sa raspunda „vointei deliberative”, adica respectului fata de lege, participarii angajate, tolerantei, respectului pentru altii, responsabilitatii în urmarirea interesului public.

O abordare democratica a rolului de functionar public presupune încurajarea libertatii de exprimare, a traducerii politicilor în fapte, furnizarea serviciilor de buna calitate, promovarea dialogului¹.

Administratia publica este menita sa tina în echilibru interesul colectiv cu cel politic, promovat de legislativ si executiv. Rolul ei a fost si este acela de a crea cadrele institutionale civilizate ale vietii cetatenilor. Pe de o parte, aceasta înseamna solutii economice si responsabile pentru problemele cetatenilor, pe de alta parte, înseamna sa atraga potentialul cetatenesc de resurse . Filosofia unei administratii democratice este orientata spre strategii de tipul “ce este mai bun sau mai bine pentru public”. O astfel de filosofie trebuie sa ghideze deciziile. În consecinta, etica unei astfel de filosofii trebuie sa promoveze cea mai mare integritate, cea mai mare libertate, egalitate si încredere publica.

Daca oamenii politici au în principal angajamente pe termen mai scurt (de obicei pe durata unui mandat), administratia publica preia aspectul dezvoltarii durabile a societatii (proiectele pe termen lung). Între politicile particulare ale partidelor aflate succesiv la putere trebuie sa existe o coerenta, iar aceasta coerenta este vegheata de catre administratia publica.

Problema controlului democratic (politic si etic) este extrem de acuta, iar functionarii publici se afla putem spune într-o dilema legata de supunerea fata de lege, fata de ordinele superiorilor (politicienilor si propriei ierarhii interne) dar si fata de cetatenii din propria comunitate.

Functionarii publici sunt cei care daca considera ca o politica sau o presiune guvernamentala aduce prejudicii publicului (încalca legi, reguli, violeaza drepturi de baza, este un management

falimentar al resurselor, deturnezeza bani publici, este abuz de autoritate, este periculos pentru siguranta sau pentru sanatatea publicului), trebuie sa "fluiera în biserică", sa traga semnale de alarma. În acest caz avem de-a face cu un conflict între responsabilitatea fata de public si loialitatea fata de guvernare, între dezvaluire si confidentialitate. Din acest motiv, în codurile etice pentru functionarii publici se insista asupra protejarii acestora când dezvaluie astfel de situatii. Atentia trebuie acordata, spun partizanii acestei idei, nu mesagerului, ci mesajului².

§1. Etica în politica

Politica este la originea actelor celorlalte profesii, cel puțin prin legi, politica de distribuire a banilor publici si niveluri de impozitare. Daca politica se practica fara scrupule, este de asteptat ca alte domenii sa fie silite sa devina ne-etice; în principal cel mai afectat domeniu poate sa fie administratia publica.

Politica este pentru unii politicieni o ocupatie vremelnica. Pentru altii devine o cariera. Ea însasi poate capata caracteristicile unei profesii speciale.

Într-un regim democratic asocierea dintre morala si politica este si dezirabila si necesara. Iata câteva ratiuni pentru aceasta:

- democratia presupune solutionarea conflictelor pe cale pasnica, fara violenta între grupurile de interese.
- pentru instituirea si dezvoltarea unei democratii este necesar ca relatiile între cetateni si între acestia si institutii sa fie relatii de încredere. Astfel de relatii nu se pot instaura si mentine

1 Adaptat dupa Jerome B. McKinney si Lawrence C. Howard, Public administration balancing power and accountability, 2nd Edition, Praeger

Publishers, Westport, 1998, p.6

2 A se vedea American Society for Public Administration (ASPA), Public Administrators. Study Guide, 1982

daca se ajunge la înselarea sistematica a cetatenilor, la falsitate cronica sau în probleme cruciale, la secretomanie si lipsa de transparenta.

- societatea democratica este pluralista si contractuala. Grupurile de interese sunt în competitie pasnica. Ele trebuie sa negocieze, sa concilieze divergente, prin urmare, aceste practici nu sunt posibile fara înțelegere³.

Teoreticienii trateaza problemele de etica politica sub genericul: problema mâinilor murdare (dirty hands politics). Termenul este inspirat din titlul piesei lui Jean-Paul Sartre: Les mains

sales, precum și din lucrarea lui Machiavelli, Principele. Ideea centrală care a condus la o astfel de formulare este aceea că, odată intrată în politică, o persoană nu poate să rămână cu "mâinile curate", ba mai mult, ca, uneori, din "rațiuni de stat", poate să aibă mâinile patate cu sânge.

Ruptura între morală și politică a fost justificată astfel de-a lungul timpului:

- comportamentul politic este ghidat de maximă: Scopul scuza mijloacele! iar scopul major este crearea sau păstrarea statului și binelui public.
- teoria rațiunii de stat solicită realism politic, adică divorțul de morală, fie în raport cu "inamicul intern" (vezi dusmanul de clasă în perioada de instaurare a comunismului), fie în raport cu "inamicul extern" (vezi cazul războaielor).
- există, potrivit unor opinii, o contradicție fundamentală între etica principiilor și etica consecințelor. Dacă ținem seama doar de principii, putem ajunge la consecințe absurde legate de faptul că putem sacrifica orice în numele lor, eventual potrivit dictonului: Fiat iustitia, pereat mundus! (Să se facă dreptate, chiar dacă ar pieri toți oamenii!). Dacă ținem seama doar de consecințe, putem iarăși sacrifica orice categorie de cetățeni sau de interese externe în numele faptului că, pentru grupul pe care îl reprezintă, politica satisface pe deplin interesele acestuia⁴.

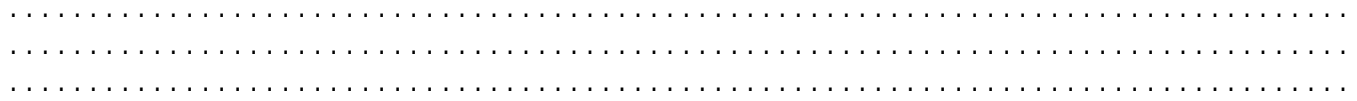
Fata întunecată a politicii este chiar fata ei imorală. Între formele frecvente de imoralitate politică se numără: utilizarea cetățenilor ca mijloace; înșelăciunea; încălcarea promisiunilor; cinismul (a calca peste cadavre); lipsa de compasiune; compromiterea; demagogia; cruzimea; manipularea; trădarea. Acest tip de comportamente sunt considerate vicii politice.

Unul dintre cele mai discutate aspecte ale eticii politice îl reprezintă așa numita minciună pentru binele public. Este solicitat chiar dreptul moral de a minti. Acest tip de comportament trece adeseori drept altruism politic. La o analiză mai atentă, astfel de justificare se poate regăsi în paternalismul politic.

Scuzele frecvente pentru minciună în politică sunt de tipul următor:

- a) Există o criză majoră în societate. Prin urmare, în campanie politicienii pot recurge la formula: „spune oamenilor ceea ce vor ei să audă” și, odată ajunși la guvernare, ei vor face ceea ce trebuie, din rațiuni de stat. Cetățenii îi vor scuza după ce vor percepe că utile consecințele guvernării.
- b) Minciună este nevinovată. Din această categorie fac parte așa numitele minciuni albe, cele

lipsite de consecinte. Sunt minciuni din politete si se practica mai ales în diplomatie sau din curtoazie diplomatica.

Documentul complet de 7 pagini il poti citi daca il descarci din [Biblioteca.RegieLive.ro](https://biblioteca.regie.ro)

Imagini din documentul complet:

Mai multe detalii se gasesc in [pagina documentului din Biblioteca.RegieLive.ro](https://biblioteca.regie.ro)